

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 91.101 van 27 november 2000
in de zaak A. 97.732/XIV-433.**

In zake : Barrie, John, WRIGHT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. VAN EECKHAUT,
kantoor houdende te GENT,
Recolletenlei, 41

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Justitie.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Barrie, John, WRIGHT, van Britse nationaliteit, op 23 november 2000 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Minister van Justitie van 27 oktober 2000 om over te gaan tot uitlevering van de verzoeker aan Groot-Brittannië, wegens de feiten vermeld in het bevel tot aanhouding van 12 januari 2000, uitgevaardigd door de City of Londen Magistrate's Court, wegens naar Belgisch recht, heromschreven : invoer en handel van verdovende middelen en vereniging daartoe, feiten, naar verluidt gepleegd op Brits grondgebied, in de periode van september 1996 tot begin 1999;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 24 november 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 november 2000 om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Y. DE SMET, die loco Advocaat P. VAN EECKHAUT verschijnt voor de verzoeker, en van Advocaat B. DERVAUX, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat het feitenrelaas en de procedurale voorgaanden blijken uit het administratief dossier, waarnaar wordt verwezen;

2. Overwegende dat de bestreden beslissing als volgt luidt :

"KONINKRIJK BELGIE
MINISTERIE VAN JUSTITIE
DE MINISTER VAN JUSTITIE,

Gezien de brief dd. 28.06.2000 van de Minister van Buitenlandse Zaken en de daarbijgevoegde nota van de Britse ambassade te Brussel waarbij de uitlevering wordt gevraagd van de Britse onderdaan WRIGHT Barrie John, geboren te Sunderland op 27.02.1955;

Gezien de daarbij overgelegde stukken waaronder het bevel tot aanhouding dd. 12.01.2000 tegen de opgeëiste persoon uitgevaardigd door de City of Londen Magistrate's Court wegens, naar Belgisch recht heromschreven: invoer en handel van verdovende middelen en vereniging daartoe, feiten gepleegd op Brits grondgebied in de periode van september 1996 tot begin 1999;

Gezien het advies uitgebracht door de Kamer van Inbeschuldigingstelling te Antwerpen op 13.10.2000;

Gelet op het Europees Uitleveringsverdrag van 13 december 1957;

Gelet op de Uitleveringswet van 15 maart 1874;

Overwegende dat de feiten zowel naar Belgisch als naar Brits recht strafbaar zijn, dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 2.1 van voormeld Verdrag, en dat de verjaring van de strafvordering noch naar Belgisch noch naar Brits recht is bereikt;

Overwegende dat de feiten geen politiek of een daarmee samenhangend misdrijf uitmaken;

Overwegende dat in deze niet is gebleken dat het verzoek tot uitlevering dat op een misdrijf van gemeen recht berust, is ingegeven om een persoon wegens zijn ras, zijn godsdienst, zijn nationaliteit of zijn politieke overtuiging te vervolgen of te straffen;

Overwegende dat bijgevolg aan de voorwaarden en de formaliteiten inzake de uitlevering is voldaan;

Besluit:

Enig artikel. De uitlevering van WRIGHT Barrie John wordt aan de regering van Groot-Brittannië toegestaan wegens de feiten vermeld in voornoemd bevel tot aanhouding dd. 12.01.2000.

Brussel, 27-10-2000.
(...).";

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, de verzoeker aanvoert dat hij tot de bevinding komt, op grond van de hierna weergegeven middelen, dat er aanleiding is om de schorsing te bevelen van de bestreden beslissing, bij uiterst dringende noodzakelijkheid; dat hij daaraan toevoegt, dat hij na de kennisgeving van het bestreden besluit op 3 november 2000, op 21 november 2000 op de hoogte werd gesteld van het feit, dat hij op 28 november 2000 wordt uitgeleverd;

Overwegende dat, eensdeels, een beroep tot schorsing tegen de bestreden beslissing openstaat bij de Raad van State; dat, anderdeels, vaststaat, dat de verzoeker tot 23 november 2000 wacht, om een procedure in te leiden tegen een beslissing van 27 oktober 2000, die hem op 3 november 2000 werd ter kennis gebracht; dat de verzoeker derhalve pas op 23 november 2000 reageert, wat niet strookt met de vereiste van alertheid en diligentie, aangezien de verzoeker twintig dagen heeft gewacht om huidige procedure aanhangig te maken, terwijl hij wist dat het gevaar van uitlevering imminent was;

Overwegende dat de omstandigheid dat de verzoeker pas op 21 november 2000 werd ingelicht van de effectieve tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op 28 november 2000, zijn stilzitten niet kan verantwoorden;

Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste van de drie cumulatieve voorwaarden van artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

3.2.1. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde betreft, de verzoeker, in een eerste middel, samengevat, aanvoert dat, indien de bestreden beslissing wordt uitgevoerd, hij aan Groot-Brittannië wordt uitgeleverd,

waar hij zal moeten terechtstaan in het kader van een strafprocedure, die reeds op 2 mei 2000 voor de Britse Rechtbank werd aangevat en die zou worden beëindigd in januari 2001, terwijl de verzoeker alle hem in het bevel tot aanhouding ten laste gelegde feiten, met klem ontkent, zodat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, in strijd is met de redelijsnorm, minstens in strijd is, met het recht op een eerlijk proces, conform artikel 6 van het EVRM, in wezen omdat hij zich in de fase van het vooronderzoek niet heeft kunnen verweren voor het Britse Gerecht;

Overwegende dat de Raad van State onbevoegd is om zich uit te spreken over het verloop van een buitenlandse strafrechtelijke procedure; dat hij evenmin bevoegd is om zich uit te spreken over de regelmatigheid van de Belgische strafrechtprocedure, die vooafgaat aan het uitleveringsbesluit; dat bijgevolg het eerste middel van de verzoeker niet ontvankelijk is; dat daaraan kan worden toegevoegd dat de verzoeker zich kon aangeven bij de Britse Justitie en derhalve had kunnen deelnemen aan alle fasen van het Brits gerechtelijk vooronderzoek; dat hij blijkbaar op de vlucht is voor de Britse Justitie, wat zijn vestiging in België zou kunnen verklaren; dat hij bijgevolg in ieder geval de schending van artikel 6 van het EVRM niet dienstig kan aanvoeren, temeer daar hij zelf voor de zogenaamde "lange procedure", inzake uitlevering heeft gekozen;

Overwegende dat, in de mate het middel is gesteund op de schending van de redelijkheidsnorm en op de beweerd niet correct uitgevoerde belangenafweging door de verwerende partij, het middel evenmin ontvankelijk is, vermits het niet wordt uitgewerkt;

3.2.2. Overwegende dat, de verzoeker in een tweede middel in essentie aanvoert, dat de beschikking van de

Raadkamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen van 30 juni 2000, die de basis vormt van de beslissing tot uitlevering van de Minister van Justitie van 27 oktober 2000, in het Nederlands aan de verzoeker werd betekend, hoewel hij het Engels als procestaal had gekozen en hij om de bijstand had verzocht van een Engelse tolk, zodat de tenuitvoerlegging van het besluit tot uitlevering, een schending van artikel 6.3.e van het EVRM uitmaakt;

Overwegende dat, uit het administratief dossier blijkt dat de verzoeker in alle fasen van de procedure de bijstand bekwam van een Engelstalige tolk; dat de Raad van State geen bepaling bekend is die de verwerende partij zou verplichten om haar bestreden beslissing in het Engels ter kennis te brengen aan de verzoeker; dat uit de inhoud van het ingediende verzoekschrift blijkt dat de verzoeker de betekenis en de draagwijdte van de bestreden beslissing heeft begrepen; dat, tenslotte, de Raad onbevoegd is om uitspraak te doen over de regelmatigheid van de gerechtelijke procedure; dat, bijgevolg het tweede middel niet ernstig is;

3.2.3. Overwegende dat de verzoeker een derde middel afleidt uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat volgens verzoeker de motivering van de bestreden beslissing niet begrijpelijk is, omdat hij geen Nederlands kent;

Overwegende dat, de bestreden beslissing de juridische en feitelijke overwegingen weergeeft die eraan ten grondslag liggen, overwegingen die aan geen inhoudelijke kritiek door de verzoeker worden onderworpen; dat uit de inhoud van het ingediende verzoekschrift blijkt dat de verzoeker de bestreden beslissing begrijpt, vermits hij ze in huidige procedure

aanvecht; dat het middel gesteund op het niet begrijpen van het Nederlands niet te rijmen valt met de omstandigheid dat hij getrouwd is met een Belgische onderdane, waarmee hij een kind heeft en met het gegeven dat hij woont in Brasschaat;

Overwegende dat het derde middel niet ernstig is;

3.3. Overwegende dat, wat de derde voorwaarde betreft, de verzoeker in essentie voorhoudt dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel oplevert;

3.3.1. Overwegende dat, eerstens, de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beantwoordt aan de vereiste van precisie, die noodzakelijk is, om de Raad van State toe te laten de ernst van het aangevoerde nadeel te beoordelen; dat vervolgens, de uiteenzetting van het nadeel, zoals door verzoeker geformuleerd, te algemeen is en geen betrekking heeft op zijn persoonlijke situatie, vermits het niet wordt gestaafd door concrete, tastbare en objectieve elementen; dat, tenslotte, het aangehaald summier betoog, waarin verzoeker verwijst naar de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, niet beantwoordt aan het voorschrift van artikel 8, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, dat een uiteenzetting van de feiten vereist is, die kan aantonen dat door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan;

3.3.2. Overwegende dat bijgevolg evenmin is voldaan aan de derde cumulatieve voorwaarde van voornoemd

artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

Huidig arrest is uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande elk rechtsmiddel.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op zeven-duizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Artikel 4.

De kennisgeving van huidig arrest gebeurt per fax, gelet op het uiterst dringend karakter van de zaak.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig november tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.